

DAVID ZÍSKÁVÁ KRÁLOVSTVÍ

Převod materiálu

Bureš Jiří

Podání v lekci

9

VSTUPNÍ VERŠ

Ž 68,25

LITURGICKÉ ČTENÍ

2S 2,1-4

KATECHETICKÉ POZNÁMKY

1. klíčové pojmy, dobové a textové souvislosti:

Čtení vypráví o 2. Sa je z celku knih Samuelových a Královských nejméně schematizováno. Otevře-li se líčí krutý zápas o moc i všechny intriky, zrady a násilí, které ho provázejí. Nelze už tedy mluvit o Davidovi jako o bezproblémovém králi, jehož vláda přináší jen pokoj a spravedlnost.

Čtení Amálek představuje "příslušného" nepřítele Izraele (Dt 25,17-18). Amálekovec (1,8.13) tedy jedná zcela v intenci skupiny, kterou reprezentuje. Doráží slabé. Navíc Saul byl dosud **Pomazaný** (1S 16,1-13) a pomazaného nemá nikdo právo zbavit života. To respektuje i David, když se již jako Pomazaný (1S 16,1-13) zdráhá zabít Saula (2S 24,11). Když David tohoto muže ztrestá, odmítne tak vzít Boží povolení do svých rukou, zároveň odmítá amálechitské zpusoby (dorážet slabé) a dává jasné najevo, že je ochoten brát vážně postavení a poslání izraelského krále – Pomazaného (viz Dt 17; Ž 72; Jr 22).

Čtení Chebron: důležitá místa a bohoslužebné místo na území kmene Judy. Nalézal se tam první díl zaslíbené země ve "vlastnictví" praotců: totiž hrob Abrahama, Izáka a Jákoba. Hospodin určuje Davida za vévodu – ten, který vede vojenské voje (vojvoda), není vybavený dynastickým právem, je dočasným, charismatickým vládcem. Král měl jinou charakteristiku. Král byl vybaven privilegií a důležitým úřadem, proto podle něj kterých proroků má i davidovský díl zaslíbení. V Izraeli byl král v zásadě odvolatelný, dokonce celý davidovský rod mohl být zavržen, a proutek musí vyjít od jinud – z pařezu Jišajova. V žádném případě král v Izraeli neměl božský charakter. Sesaditelnost krále odvodili novověcí a reformovní myslitelé z biblických příběhů (J. Kalvín)

Čtení přenesení truhly smlouvy do Jeruzaléma je zásadní událostí pro Izrael. Truhla, která obsahuje desky Zákona, je také jako trůn Hospodinův znamením reálné přítomnosti Hospodinovy. Přítomnost truhly znamená, že Bůh sídlí uprostřed svého lidu. Příběh má dvě roviny. David chce pevný symbol Boží přítomnosti svázat s místem svého panování a vlastně si tak pojistit Boží přízeň. K tomu zatím nedošlo. Pozdější generace také budou stejně bláhospoléhat „na chrám“ a vysloužit si kritiku proroků, i Ježíšovu.

Příběh o Uzovi 6,6-13 ukazuje, že se symbolem Boží přítomnosti nelze svévolně manipulovat. Davida se zmocnila bázeň (v.9) a on už si nechce truhlu smlouvy přivlastňovat. Teprve teď je jeho radost v převodu předmětu pokorná a ryzí.

2. úskalí textu:

Davidovo úsilí dosáhnout trůnu nese všechny typické rysy bratrovražedné obžanské války (kap. 2?4). Jejím důsledkem je pak i vražda krále Išbóšeta. I když se David na nejpochybnějších praktikách tohoto zápasu sám nepodílí (většinu zosnoval jeho vojevůdce Jóab), neznamená to, že z nich netěží. Není tedy dobré vykreslovat ho v příliš ideálních barvách.

Moderní filmy často používají náboženských symbolů a předmetů (viz např. „Hledání ztracené archy“, „Želvy Ninja“, „Pán prstenů“, „Harry Potter“, které mají „zázračnou“ moc - v tomto ohledu se neliší od pohádkové logiky „Hrnečku vař“. Tuto zjednodušující rovinu kouzel, prokletí a posvátných předmetů, která komerčně využívá náboženskosti a posvátna, je potřeba ostře odlišovat od vyprávěných biblických příběhů, které přiznávají svatost zejména Hospodinu. Posvátná a magická moc je označována za nebezpečnou nebo nelegitimní, lidské záležitosti mají být vyřešeny lidskými nikoli magickými prostředky. Podobné je tomu v evangeliích. Magické působení je vykazováno na okraj - není zapotřebí se na něj spoléhat.

Truhla smlouvy není také předmetem úcty jako taková. Důležité je, že jako náboženský předmet odkazuje k Hospodinu a jeho vůlnosti, neobsahuje posvátné předmety ani Mojžíšovy ostatky, pomocí nichž by bylo možné něco zařídít. Většina biblických příběhů tento styl zbožnosti odmítá. Snaží se o jinou spiritualitu, která si nepotřebuje vypomáhat posvácováním předmetů nebo magií.

3. metodické pokyny k obrázku

Úkol na obrázku předpokládá znalost příběhu. Dětí ho tedy mohou dokreslit až po výkladu. Můžete jim přitom ještě přepříst Davidovu žalobu (2.S 1,19 – 27) a mluvit o tom, co je na něm zvláštního.

Starší děti můžete také nechat pracovat samostatně. Rozdejte jim bible a obrázky, aby si příběh sami přepřely a podle něj obrázky dokreslily.

4. pomůcky:

Obrázek Hebronu

Obrázek truhly smlouvy, obrázky různých typů projevů radosti

5. motivační uvedení do příběhu:

Otázka pro mladší a střední školní věk:

Kdo má právo být vůdcem party? ten, kdo je nejrychlejší, nejbystřejší, nejspravedlivější, kdo všechny ostatní přepere?

Otázka pro starší školní věk:

Víte, jakému jednání se říká "hyenismus"?

6. osnovy vyprávění:

a) poznámky a osnova pro mladší školní věk:

Vzhledem k rozdílnosti motivů v probíraném celku doporučíme soustředit se jen na 2Sa 6. Vyprávíte si s dětmi o různých typech oslav – rodinných slavnostech, sportovních a pod. Kdo z nich je pro jednotlivých typů oslav v centru pozornosti?

- I. Motivace
- II. Davidovi je svěřen královský trůn v Izraeli
- III. David chce uspořádat oslavu
- IV. Nepodařené přenesení truhly smlouvy
- IV. Davidova pokora i radost

b) poznámky a osnova pro starší školní věk:

Pro vyprávění doplňte i motiv Davidovy svévole (2. Sa 6,6-13)

- I. Motivace – pro starší
- II. Saulova smrt a Davidova reakce
- III. Smlouva s Izraelem v Hebronu (5,1-10)
Hospodin chtěl vévodu
Lid chce mít krále
- IV. Dobyť Jeruzaléma
- V. Převezení truhly smlouvy – Davidova svévole
- VI. Přenášení truhly smlouvy – Davidova radost a pokora

VYPRÁVĚNÍ

I. SAULOVA SMRT A DAVIDOVA REAKCE

Pelištejci vytáhli proti Izraeli a strhla se bitva. David tou dobou pobýval nedaleko. Tu za ním přišel jakýsi muž, Amálekovec (Amálekovci – lidé pověstní bezohledným jednáním, zneužíváním slabosti druhých). A David vidí, že má hlavu posypanou hlínou a roztržený šat na znamení smutku. Ten muž padl na zem a povídá: „Unikl jsem z izraelského tábora.“ – „Unikl? Co se tam stalo?“, ptá se David znepokojen. On začal vyprávět: jak se v bitvě všichni dali před Pelištejci na útěk a mnozí byli pobiti a že sám král Saul a jeho syn Jónatan tam našli smrt.

„Cože? Jak to víš, že zemřeli?“ – Při cestě prý náhodou narazil na zraněného Saula, na kterého doráželi vojáci. „Asi spadl s koně. Zavolal na mě a prosil mě, abych mu ukončil trápení a zabil ho. Bylo jasné, že to

nemůže přežít, tak... jsem mu prokázal tu službu.“ Prokázal službu? Amálekovec rychle vytahuje něco blýskavého: „Přinesl jsem jeho želenku a náramek, můj pane. Pro tebe.“

Ten muž byl zvyklý, že královskou moc a titul získá ten, kdo přemůže a přežije předchozího krále. A myslel si: když Davidovi přinesu Saulovu královskou želenku a náramek, bude jasné, že králem je teď on (a také bude jasné, kdo je jeho nejbližším pobočníkem). Jako by říkal: pomohl jsem Saulovi a zároveň tobě, Davide, to se ti přece úžasné hodí – „můj pane“, dodá významně.

Davidova ta úlisnost rozčílí, rozpálí do bíla. Nevezme odznaky moci, nepřipojí se k vládě násilím – jen Boží vyvolení dělá žlovka králem! „Myslel sis, že máš právo zabít toho, koho Hospodin vyvolil, protože je zrovna zraněný a v úzkých? Já jsem nestál o jeho smrt. Měl ho bránit, nebo ho aspoň trochu utěšit v bolesti! Jak to, že jsi vztáhl ruku na Božího pomazaného?“ A David v hněvu nechal muže popravit.

On sám roztrhl své roucho, nic nejedl a plakal nad králem a jeho synem. čím se nasytí smutná duše? David začne zpívat, zpívá píseň o statečném Saulovi, ozdobě Izraele. Ale myšlenky se stále vracejí k tomu, s kým prožil hluboké přátelství. Po celou noc zní táborem: Stýská se mi po tobě, můj bratře Jónatane, byls ke mně plný lásky...

II. SMLOUVA S IZRAELEM V CHEBRÓNU

David se usadil v Chebrónu. Přišli judští muži a pomazali ho za krále nad Judou. Saulovi synové chtěli uchvátit trůn pro sebe a David s nimi po sedm let vedl boj.

Pak za ním do Chebrónu přišly zástupy ze všech izraelských kmenů. Slavnostně prohlásili: „Chceme ti nabídnout všechno, co máme. Jsme jako tvá krev a tvé tělo.“ Ale to nebylo všechno: „Ty jsi nás už dávno vedl. Sám Hospodin tě prohlásil za vévodu Izraele. Saul byl králem, ale tys nás vodil jako pastýř.“ David vévoda Izraelcem vlastně nestal. Chtěl být králem. Jako by říkali: proč se zdráháš chopit úřadu?

A David podlehe volání davu (to se stává často) a stane se králem. Ten den spolu s izraelskými kmeny uzavřel v Chebrónu smlouvu. Založí tím královskou dynastii. Znamená to, že když mají Izraelci krále, tak už je všechno v pořádku. Přijde doba, kdy se – i vinou této dynastie – ze slova „král“ stane spíš nadávka než vážený post.

Hospodin chtěl vévodu, lid provolal krále. A přece i z tohoto všelijak podivného rodu vzejde pravý, dokonalý, Bohem vyvolený král, který bude dobrým pastýřem všem lidem.

III. DOBYTÍ JERUZALÉMA

Sedm let sídlil král David v Chebrónu. Pak vytáhl proti nepříteli, kteří drželi srdce Izraelské země. Proti Jebúsejcům na město Jeruzalém. Zdejší pevnost Sijón měla pověst nedobytnosti a její obránci se spoléhali na magické síly, které měly chránit její zdi. „Sem nevstoupíš,“ posmívali se Davidovi, „dokud nepobiješ kulhavce a slepce, kteří nás chrání“.

Jsou situace, kterým říkáme ‚zažárovaný kruh‘. Žlovka nedokáže přemoci něco zlého, nějaké pokušení nebo nějakou závislost (drogy, počítačové hry), jako by to nad ním mělo zvláštní moc. Nebo se nedokáže zastat slabého, protože ho vždycky ovládne strach. (Znáte to?)

Jak překonat mocné hradby a zničit to zlé? Namísto marného dobývání podnikne David chytrý výpad podzemní chodbou (vodní štolou) přímo do srdce pevnosti. Izraelci se náhle vynoří a překvapení obránci jsou přemoženi. A těchto hradeb jsme se báli?, říkají si asi potom.

IV. PŘEVEZENÍ TRUHLY SMLOUVY (SVÉVOLE)

Proč si dávají manželé prsteny? Myslíte, že ?lov?k pot?ebuje n?jaké znamení toho, že ho ten druhý má rád, nebo stačí jenom láska samotná? Co znamená prsten, když se manželé rozvedou?

Když se David usadil v jeruzalémské pevnosti, nazval ji „M?sto Davidovo“ a ud?lal Jeruzalém hlavním m?stem. B?h je se mnou, že se mi to povedlo, ?íkal si. Ale jak to ud?lat, aby se to nezvrtlo?, p?emýšlel. A napadla ho truhla úmluvy (Vzpomínáte si na vypráv?ní o truhle smlouvy? Proč byla pro Izrael d?ležitá?): to je p?ece znamení toho, že Hospodin neopustí Izrael, že z?stává v?rný. Rozhodl se, že ji p?evezou do Jeruzaléma. Tak bude B?h hostem v mém dom? napo?ád, t?šil se. Komu jinému než králi by nakonec truhla m?la pat?it?

Vypravili pro ni povoz a s velikou slávou ji vezli do M?sta Davidova. Slavnostního pr?vodu se v ?ele s Davidem ú?astnily tisíce lidí. Jednu chvíli však sp?ežení vezouc? truhlu zamí?ilo jiným sm?rem. Jeden z mladík?, kte?í šli p?i voze, p?isko?il a truhlu zachytil. Ten muž byl na míst? mrtev. B?h jej ranil kv?li neúct? k truhle úmluvy.

Te? teprve David pochopil, jak troufale si po?ínal. A pojala ho báze? p?ed Boží mocí a svatostí. Jestliže zahynul tento mladík, který jen zachytil truhlu, co teprve já? Vždy? jsem si cht?l zajistit Boží p?íze?, cht?l jsem využít Boží v?ci pro své cíle. Vždy? já si myslel, že m?žu Hospodina natrvalo p?im?t, aby byl mým hostem. Cht?l jsem mít truhlu jako trumf v ruce – ale kdo má vlastn? koho v ruce?

Tak král prohlédl: „Jak by mohla Hospodinova schrána vejít ke mn?? Já toho nejsem hoden.“ A dal ji p?evézt do jiného domu v Jeruzalém?.

V. PŘENÁŠENÍ TRUHLY SMLOUVY (RADOST A POKORA)

Po t?ech m?sících se David doslechl, že se tomu domu dob?e da?í, protože B?h jim žehná. Poznal, že se Hospodin na n?j nehn?vá. Šel s radostí p?enést truhlu do svého domu.

David cítil, že je to napodruhé docela jiné: p?ed tím to byla jen vypo?ítavost, politický tah. Te? teprve chápe, jaký dar dostal. B?h chce stát p?i mn?! B?h mi chce dát svou p?íze?, sám ze svého rozhodnutí. Stojí o m?, Davida, svého služebníka. Sláva!

Tentokrát už truhlu nevezli, ale p?enášeli. Na každém šestém kroku David ob?toval Hospodinu. Všude troubili na polnice. David radostí poskakoval p?ed truhlou, polonahý a v radostném vytržení, takže n?kterým (i vlastní žen?) p?ipadal jako blázen. P?edtím pro n?ho bylo d?ležité, jak p?est?hovááním truhly zap?sobí na druhé. Te? jako by mu to bylo jedno. Kašlu na královskou serióznost. Dnes k?ep?ím jenom pro tebe, Bože, protože ses nade mnou smiloval. Chceš být hostem v mém dom?.

MODLITBA

Neuchopitelný Bože, otev?i nám o?i pro tvoje znamení, pro tvoje ukazatele a šipky v našem život?. Chceme jít za tebou, ale moc nevíme, jak a kudy. Snad to nevádí – chceme se odvázat jako David a nechat se vést radostí z toho, že jsi s námi. Nejsme hodni toho, abys k nám p?išel, ?ekni jen slovo, a budeme uzdraveni. Amen

podn?ty pro rozhovor:

• proč si David v žalozpěvu (1S 1,19-27). Je to modlitba toho, kdo se raduje, že má otevřenou cestu k moci?

• musí se stát králem vždy královský syn?

• znáte krále, který se zmocnil vlády lstí a podvodem?

• co je pro život Božího lidu důležitější, že s nimi Bůh uzavírá v Hebronu smlouvu (2,1n), nebo že mají konečně reprezentativní hlavní město (Jeruzalém)?

• znáte nějaký posvátný předmět, který nám připomíná Boží věrnost?

• čím nejlépe můžeme vyjádřit svou radost z Boží věrnosti: • zpívem při varhanách • zpívem při kytarě • návštěvou osamělého pole • tancem • darem do sbírky • hostinou pro přátele a příbuzné... (nechte každé dítě vybrat jen jednu možnost a vzájemně v rozhovoru zdůvodnit)

• víte, od čeho je odvozeno slovo hyenismus?

- jak se máme dívat na krále, popř. presidenta - je to tak výjimečný člověk, že ho všichni musí absolutně poslouchat? Musí on poslouchat také nějaké lidi, nebo nemusí? Je podřízen stejným zákonům jako ostatní lidé?
- bylo by lepší, kdybychom měli svého krále? Co bychom tím získali nebo ztratili?

Odkaz na pracovní list

[09 David získává království - st](#)

[09 David získává království](#)

Odkaz na píseň

[Bůh je záštita má \(SV23\)](#)

[Má duše, Pána svého chval, vzdej jemu důkovaní](#)

[V nebi je trůn \(SV360\)](#)

[Víc, než oko spatřit smí \(SV368\)](#)

[Všichni, kdo skládají v Pánu své doufání](#)

[Radujte se, bratři, neboť blízko je Pán](#)

Cílová skupina

[Starší školní](#)

[Mladší školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu Starý zákon 2](#)

Biblický odkaz (kat)

[2 Samuelova 1,1-16](#)

[2 Samuelova 2,1-7](#)

[2 Samuelova 5,1-10](#)

[2 Samuelova 6,1-5](#)

[2 Samuelova 6,14-19](#)